

KIVENJUURET

Stenroth sukuseura ry:n jäsenlehti • N:o 23 • Maanantaina 30. marraskuuta 2009

Stenrothit Laukaassa, s. 4-6
Kuva: Pellosniemen pappila vuonna 1900

Sukutarinat talteen, s. 6-7

Sneckenström Porvoosta, s. 12

Jäsenlehti, julkaisija
Stenroth sukuseura ry

Toimitus
Jaakko Pihlaja,
päätoimittaja

Viestintätoimikunta
Leila Korvenkoivu
Marjatta Salonen
Hans Tuominen

Osoite
Kivenjuuret
c/o Jaakko Pihlaja
Kirkkosaarentie 15
54930 Levänen
jaakko.pihlaja@pp.inet.fi
Puhelin 05-454 4797
0400-376 203

Taitto
Olli Hatakka, Ambitium

Painopaikka
Kopijyvä Joensuu

Painos
600 kpl

Pankki
Stenroth Sukuseura ry
Handelsbanken
313130-1246594

Osoitetiedot
pyydetään ilmoittamaan
sukuseuran jäsenihteerille:
Liisa Kivijuuri
Ruojantie 3
85500 Nivala
liisa.kivijuuri@kotinet.com

Kotisivu
http://www.stenroth.net

On aika

On aika avata pöytälaatikot.

On aika kaivaa esiin vanhat kirjeet, kirjoitukset, muistivihot ja päiväkirjat.

On aika panna paperille omat muistot isovanhemmista ja vanhemmista, sisaruksista, serkuista, koko omasta lähisuvusta.

On sukutarinoiden keruun aika.

Historiatoimikunta on valmistellut uutta yhdyshenkilöverkostoa - samaan tapaan kuin Intermezzoa tehtäessä.

Se tarkoittaa sitä, että eri sukuhaarojen nykyisistä serkuspolvista joku saa kevättalvella kirjeen. Siinä häntä pyydetään kokoamaan uusia sukutietoja omasta lähisuvustaan ja kannustamaan lähipiiriä sukutarinoiden keräämiseen ja kirjoittamiseen.

Historiatoimikunta on sukukirjan tietojen perusteella valinnut listan yhdyshenkilöistä, joiden se uskoo innostuvan tästä tehtävästä tärkeän sukutiedon tallentamiseksi.

Stenroth sukuseura on pian kymmenvuotisen olemassaolonsa aikana aktiivisten toimijoiden ansiosta yltänyt suuriin tuloksiin.

Kahteen mittavaan sukukirjaan on koottu perustiedot Erik Stenrothin ja Kristina Krookin jälkipolvista aina 12. sukupolveen asti.

Mutta vain perustiedot. Paljon tietoa mutta paljon elävää sukhistoriaa puuttuu.

Historiatoimikunnalla on tavoite saada aikaan uusia sukukirjoja, joissa tarinoilla on merkittävä osuus.

Kivenjuuret on tähän mennessä ilmestyneissä 23 numerossaan julkaissut melkoisen määrän eri kirjoittajien tarinoita. Julkaiseminen myös jatkuu niissä puitteissa, minkä kokoisina sukuseuran taloudelliset mahdollisuudet antavat myöten tehdä lehtiä.

Huolestuttavaa lehden ilmestymisen kuin koko sukuseuran toiminnan kannalta on se, että jäsenmaksu näyttää monilta unohtuneen.

Ehkä osasy on siinä, että jäsenmaksulomaketta ei ole lähetetty erikseen, vaan on kokeiltu jäsenmaksujen keräämistä vain lehden ja nettisivun kautta jaetulla maksukehoituksella.

Näinä päivinä jäsenlistalla olevat saavat muistutuskirjeen pankkisiirtolomakkeen kera. Unohtuneiden lisäksi samalla voi maksaa myös ensi vuoden jäsenmaksun. 20 euroa ei ole paljon kun se sisältää kaksi Kivenjuurten numeroa vuoden aikana.

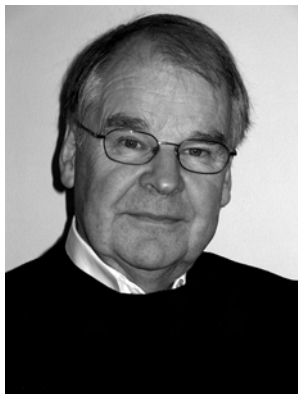
On siis aika varmistaa, että nimi ja osoite säilyy jäsenluettelossa.

On aika muistella, haastatella, kirjoittaa ja lähettää kertomuksia Kivenjuuriin ja sukuseuran nettisivuille, jossa ne säilyvät jälkipolville.

On aika valmistautua ensi kesän sukuseuran kymmenvuotisjuhlaan ja vuosikokoukseen Laukaassa.

On aika myös toivottaa kaikille mukavaa joulunalusaikaa ja hyvää uutta sukuseuravuotta!

Jaakko Pihlaja
jaakko.pihlaja@pp.inet.fi

Säännöistä ja muustakin

Käsittelin edellisessä Kivenjuuret-lehdessä no 22 toukokuussa sukuseuran sääntöjä ja niissä nimenomaan hallituksen kokoonpanoa ja valintaa, jotka molemmat asiat ovat mielestäni tuiki tärkeitä: Miten ja minkälaiseksi hallitus ja sen työskentely muotoutuu ja miten se vaikuttaa ratkaisevasti koko Stenroth-sukuseuran tulevaisuuteen.

Nykyisin voimassa olevat säännöt on tehty - aivan oikein - aikana, jolloin sukuseuran toiminta oli nousujohteista ja laajenevaa. Sääntöjen laatijat halusivat silloin ymmärtääkseni varmistaa, että sukuseura laajana ja mahdollisesti varakkaanakin toimii demokraattisesti eikä hallinto ja valta "klikkiydy" harvojen käsiin. Tämä tavoite säännöillä tietenkin saavutetaan, mutta asialla on kääntöpuolensa, eli ihmiset

ajattelevat erovuoroisuuden kirjaimellisesti - niin minäkin. Kun kysytään hallitukseen, niin "ok, hoidetaan hommaa neljä vuotta ja sitten pois ja uudet tilalle".

Tästä seuraa helposti, että hallituksesta vaihtuu joka toinen vuosi puolet ja teoreettisesti neljän vuoden välein koko hallitus. Tekevät sukuseuraharrastajat siirtyvät tietoineen ja taitoineen mahdollisesti toimikuntiin. Näin vaihtuva hallitus on toimikuntien resurssienhankkija ja kumileimasin.

On selvää, että näin asiat eivät luista eivätkä toimi. On tärkeää, että tositekijät, harrastajat - itseäni en laske heihin - ovat mahdollisimman pitkään hallituksessa ja siten kantavat myös toiminnasta ja ideoista vastuun. Ensi kesänä Laukaassa pitäisi ensin muuttaa säännöt (suvun piirissä on useita juristeja, jotka osaavat sanoa, miten se varsinaisesti tehdään) ja sitten valita uusi hallitus, joka ottaa ohjat käsiinsä pitkäjänteisesti.

Laukaan kokous voisi myös päättää, että seuraava sukujuhla - sukutapaaminen olisi vasta viiden vuoden päästä eli 2015, jolloin sille silloin olisi jo "nälkää". Juhlan yhteyteen ei myöskään ympättäisi vuosikokousta, joka nyt taaskaan ei kunnollisesti mahtunut samalle päivälle kuin sukujuhla, vaan sijoitettiin toisen päivän viimeiseksi asiaksi, jolloin kansa on jo mennyt tai on lähdössä kotiin.

Uudessa järjestyksessä hallinnolliset vuosikokoukset eläisivät omaa elämäänsä nykyisessä kaksivuotistahdissa. Näin hallituksilla todennäköisesti riittäisi aikaa, voimia ja harrastusta miettiä ja toimia sukuseuran parhaaksi. Nyt hallituksen työskentely ja toiminta on pääasiassa miettiä sukujuhla-asioita, jotka tietenkin nekin ovat tärkeitä.

Minusta jäsenistön pitäisi ottaa edellä esittämäni asiat vakavasti ja toimia sitten. Olen myös muutenkin huolissani Stenroth-sukuseurasta: Miten pitäisi tulkita, että marraskuuhun mennessä vain noin yksi kolmasosa (1/3) jäsenistä on maksanut jäsenmaksun - onko se liian korkea? Tästäkin asiasta olisi hyvä saada tietoa, että hallitus osaisi tehdä sopivan ehdotuksen vuosikokoukselle.

Ehkä kevään lehteen joku/jotkut kommentoivat em. asioita niin tiedämme mennäänkö uutta vai vanhaa latua.

Hyvää Joulua ja joulunalusaiakaa toivottaen

Mikko Anttila

Onko jäsenmaksusi unohtunut?

Jäsenmaksulaskua ei ole lähetetty erikseen, niinpä odotamme suoritustasi pikaisesti, niin unohtuneista kuin tältä vuodelta. Voit maksaa nyt myös ensi vuoden jäsenmaksun.

Sukuseuran sääntöjen mukaan jäsen, joka ei ole maksanut jäsenmaksua kahteen vuoteen, katsotaan eronneeksi. Takasivulla on pankkisiirtolomake. Leikkaa se irti, jos maksat pankkiin. Merkitse jäsenten nimet ja osoite sekä maksuvuodet viestitilaan, myös päätteellä tai automaattilla maksaessasi.

Jäsenmaksu 2009 ja 2010 on 20 €, nuorisojäsen 0 €. Pankki Handelsbanken 313130-1246594.

Muuttuuko osoitteesi?

Ilmoita osoitteenmuutos, niin saat Kivenjuuret oikeaan osoitteeseen.

Sukuseuran jäsenet ilmoittavat uuden osoitteensa jäsensihteerille Liisa Kivijuurelle, Ruojantie 3, 85500 Nivala tai sähköpostilla liisa.kivijuuri@kotinet.com. Pelkästään Kivenjuuria koskevat osoitteenmuutokset voi tehdä suoraan sähköpostilla jaakko.pihlaja@pp.inet.fi.

Stenroth sukuseura 10 vuotta

Stenrothien sukujuhla ja vuosikokous Laukaassa 12-13.6.2010

LAUANTAI 12.6.2010

SUKUTAPAAMISET

LAUKAAN KIRKKOHERRA JA LÄÄNINROVASTI OTTO ADOLF STENROTHIN (1834 - 1906) JÄLKELÄISET TAPAAVAT Seurakuntakeskuksessa

11.00 kokoontuminen ja käynti sukuhaudoilla

12.00 ruokailu

13.00 lasten musiikkituokio

13.45 muisteluhetki Pellosniemen pappilan tuparakennuksessa

14.30 siirtyminen kylpylähotelli Peurunkaan

ILOISIN MIELIN PEURUNGAN MAILLA JA MAISEMISSA. Tervetuloa Stenroth sukuseuran 10-v syntymäpäiville

Kylpylä-hotelli Peurunka on sukujuhlien tapahtumien keskusareena. Omatoimista tekemistä on koko perheelle tai piensukuhaaralle ja sukujuhlaan lauantaina saapuville.

15.30

NINO JA NELLA Commedia Del Arte koko perheen teatteria. Koomiset palvelijahahmot suoraan Napolista. Esiintyjät: Sirpa ja Tom Söderström Lempäälästä. Rantalava tai ravintola Villipeura (säästä riippuen)

16.30

SUKUJUHLIEN AVAUSTAPAHTUMA, kokoonnumme kylpylähotellin edustalla.

17.00

10-v. PÄÄJUHLA Ravintola Villipeura, juhlapuhe emerituspiispa Yrjö Sariola, ks. erillinen juhlaohjelma.

19.00

JUHLAILLALLINEN Ravintola Villipeura.

21.00

ILTAOHJELMAA RANTALAVALLA Stenrothilais-ta ohjelmaa ja ilta-evästä, kuten haluatte. Säävaraus!

SUNNUNTAI 13.6.2010

10.00

MESSU Laukaan kirkko, saarna ja liturgia pastori Hans Tuominen, kanttori Mari Torri-Tuominen.

Jumalanpalveluksen jälkeen on mahdollisuus kävelykierrokseen Laukaan hautausmaalla.

12.30 alkaen

SUNNUNTAILOUNAS Ravintola Villipeura.

14.00

STENROTH SUKUSEURA RY:N VUOSIKOKOUS Peurunka

- Sääntömääräiset asiat.

- Sana on vapaa. Vuosikokouksen yhteydessä on runsaasti aikaa keskustelua varten sukuseuran asioista.

- Historiatoimikunnan puheenvuoro:

• uudet sukututkimusprojektit:

• Intermezzon täydennysprojekti

• sukuhistorian ja -tarinain keruuprojekti

- Ohjelmaa

Sukujuhlat päättyvät perinteiseen tapaan yhteislauun ja juhlaväen yhteiseen potrettikuvaukseen.

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautumisaika Kivenjuuret lehden n:o 23/2009 kotiin saapumisesta (marraskuu 2009) jatkuen 5.5.2010 saakka.

Maksamalla maksut 5.5.2010 mennessä Stenroth sukuseuran tilille Handelsbanken tili 313130-1246594 varmistat sitovan ilmoittautumisesi ja haluamasi ostokset.

Kaikkiin maksutietoihin selkeästi eriteltynä mitä maksetaan, henkilömäärät ja tietenkin maksajan yhteystiedot.

1. 10-v juhlaohjelmapaketti

• Nino ja Nella teatteri

• lauantain juhlaohjelma

• juhlaillallinen

• sunnuntain lounas ja vuosikokous

Hinnat: (aikuiset/lapset 4-13v)
lauantai + sunnuntai 45/30 euroa.
pelkkä lauantai 30/20 euroa

2. 10-v juhlaautanen

Ennakkomyyntiaika on marraskuu 2009 5.5.2010. Ennakkoon varatut ja maksetut lautaset luovutetaan kuittia vastaan juhlaifopisteessä.

Juhlaifautasen myyntihinnat: 1 kpl 25 euroa, 2 kpl 50 euroa, 3 kpl 70 euroa.

3. Iltaohjelma Rantalavalla. Eväspaketti 3-5 euroa, ostetaan ja maksetaan rantapuffetissa.

10-V JUHLAINFOPISTE Kylpylähotelli Peurungan sisään-tuloaula la klo 10-12 ja 14-17, su klo 10-13.30

- ilmoittautumiset sukujuhlaifikonlopun tapahtumiin
- rintanimilappujen jako
- ennakkoon nimellä varattujen ja maksettujen 10v-muistoesineiden luovutus
- 10v-muistoesineiden myynti
- muu tuotemyynti.

MAJOITUSVARAUKSET

Majoitusvaraukset tehdään itsenäisesti suoraan haluttuun majoitusliikkeeseen.

Pida kiirettä, varaa majoituksesi ajoissa ja mainitse tulevasi Stenroth-sukukokoukseen!

Kylpylähotelli PEURUNKA

Peurungantie 85, 41540 Laukaa, puh 020 751601
peurunka@peurunka.fi ja www.peurunka.fi

Huonehinnat:

hotellissa 2hh 117 euroa, 1hh 94 euroa
Peurunkapiha 2hh 103 euroa, 1hh 84 euroa
Peurunkamäki 2hh 94 euroa, 1hh 74 euroa

Hintaan sisältyy aamiainen, sauna- ja allasosaston sekä kuntosalien vapaa käyttö.

Kylpylähotelli Peurungasta on varattu kiintiö perjantaina saapuvia varten, kuten hallitus, ohjelmatoimikunta, historiatoi-mikunta, golf-väki jne.

Hotelli VUOLAKE

Uimarannantie 2, 41540 Laukaa, puh +358 14 833022
myynti@vuolake.fi ja www.vuolake.fi

Huonehinnat:

ilman kylpyhuonetta: 1/2/3hh 40/56/78 euroa /vrk
kylpyhuoneella: 1/2/3hh 60/74/100 e/vrk
Hintaan sisältyy aamiainen.

RUOKAILUT Ravintola Villipeura:

Lauantai klo 19 juhlapäivällinen
sunnuntai klo 12.30 sunnuntailounas

molemmat monipuolisena noutopöytänä sisältäen 3 pääruokaa salaatteineen sekä jälkiruoan, täytekakun lauantaina juhla-päivällisellä.

Erytisruokavaliota noudattavat ja muut terveiset ja toiveet keittiöön tai hotelliin, voi kirjoittaa viestikenttään ilmoittautu-misen yhteydessä tai osoittaa suoraan puh. 020 751600 tai sähköpostilla peurunka@peurunka.fi.

LISÄTIEDOT JA KYSELYT

Toivomukset, ideat, palauteposti sukujuhlaifikonlopun eri tapahtumista voi osoittaa seuraaviin osoitteisiin:

10-v juhlaifikonloppu kokonaisjärjestelyt, koordinointi, tiedottaminen, palauteposti ohjelmatoimikunnan pj Jan Sundman 040 8357397, jan.sundman@pp2.inet.fi

Koko perheen teatteri, Tom Söderström 050 5366716
tom.soderstrom@luukku.com

10-v Juhlamuistolautanen suunnittelu ja toteutus, esitemate-riaalin grafiikka, Minna Wirzenius-Karjalainen 040 5763606, minna.w.karjalainen@gmail.com

Sukua historiassa, sukuhistorian tutkimus Hannu Kekoni 040 4165830, hannu_kekoni@hotmail.com

Stenroth Golf Open 2010, Peurunka, Laukaa, Harri Siukonen 050 5551247, harri.siukonen@triofloor.fi

Sukuhaaratapaaminen, Eija Salmekivi, 044 3060943, eija.salmenkivi@elisanet.fi, Ilkka Salmenkivi, 040 5934790, ilkka.salmenkivi@kolumbus.fi

Sukuhistoriaprojektit kuorot, laulaminen, sukuhaaran tai -oksan esittelyvaraukset ja ehdotukset, sukutarinat, Vilho Palola 0400 182473, vmpaetp@gmail.com

Päivitetyt tiedot, tarkennetut kellonajat ja kartat huihtikuussa ilmestyvässä kevään Kivenjuuret-lehdessä ja Stenroth sukuseura ry:n nettisivulla www.stenroth.net.

Kylpylähotelli Peurungan monipuolisesta viihde- ja liikun-tatarjonnasta saa lisää tietoja www.peurunka.fi.

NINO JA NELLA

Koomiset palvelijahahmot suoraan Napolista. Nino ja Nella toimittavat rikkaan isäntänsä antamaa tehtävää: isännän rakkauskirje pitäisi viedä tämän mielitietylle. Kirjeen perille vieni ei näiltä kahdelta onnettomalta palvelijalta suju tietenkään kuin tanssi. Katastrofin ainekset ovat valmiina. Meneekö lemmenviesti sittenkään perille? Ja jos menee, niin millaisena?

Ninona ja Nellana häärivät näyttelijät Sirpa ja Tom Söderström (H, T 2012) Lempäälästä.

Kesto noin 30 minuuttia. Kaikenikäisille sopiva.

Esitys lauantaina 12.6.2010 klo 15.30 Peurungassa säästä riippuen joko rantalavan näyttämöllä tai ravintola Villipeurassa.

Kaikki tervetuloa! Esitys on maksuton.

STENROTH GOLF 2010 TURNAUS

Järjestetään Laukaan sukujuhlan yhteydessä jo perjantaina 11.6.2010 iltapäiväturnauksena, aika ja paikka ilmoitetaan huhtikuun 2010 Kivenjuurissa ja seuran nettisivulla kevään aikana.

10-V. JUHLALAUTANEN

Varmista omasi ja varaa ennakkoon!

Ennakkomyynti
päättyy 30.4.2010.

25€
3kpl 70€

Kaiverruksen
suunnittelu ja toteutus:
Minna Wirzenius-Karjalainen

Lautanen:
Design and Quality Ikea of Sweden
alkuperäinen nimi: LUUVLIG
materiaali: lasi
väri: sininen
koko/halkaisija: 20cm
valmistus maa: Kiina

HUOM! Ennako varaus on sitova ja voimassa tilauksen maksuun asti. Varatut ja maksetut lautaset voit lunastaa sukujuhlien infopisteeltä kuittia vastaan la 12.6.2010.

Sukutarinaseminaari tuotti tehtäviä

Stenroth sukuseuran ensimmäinen sukutarinaseminaari Hämeenlinnassa järjestettiin suunnittelemaan suvun ja suvun jäsenten tarinoiden ja suku- ja henkilöhistorian keräämistä ja tallentamista. Historia- ja ohjelmatoimikuntien järjestämän kaksipäiväisen seminaarin osanotto jäi vaatimattomaksi – tilaisuuteen osallistui vain 13 henkilöä - mutta seminaari oli silti antoisa tulevia toimintoja ajatellen.

Kokouspaikkana oli Palanderin talo, jolla on yhteys myös Stenrotheihin: Eino Palander nai Anna Forssellin (H, T 1830), ja Gunnar Palanderin puoliso oli Ilta Bonsdorff (H, T 1883). Molemmat muuttivat nimensä sittemmin sortovuoden 1906 suomalaistumisliikkeen aikana Suolahdeksi.

Seminaarissa muisteltiin sukuseuran perustamisvaiheita ja toiminnan käynnistymistä sekä tutustuttiin esimerkein jo olemassa olevaan sukutarina-aineistoon. Historiatoimikunnan kehittämä yhdyshenkilöverkosto uuden sukutiedon ja sukutarinoiden

keräämiseksi ja niiden pohjalta suunniteltu uusien sukukirjojen kokoaminen ja julkaisu saivat runsaasti aikaa pohdinnoille.

Kun yhdyshenkilöverkoston aktiivointi käynnistyy ensi talven aikana ja keräys saadaan käyntiin nykypol-

vien serkussarjojen pohjalta, niin toivottavasti tuloksena on runsaasti paitsi tietoa Intermezzon täydennykseksi niin ennen kaikkea runsaasti muisteluja ja tarinoita. Niistä on tavoitteena saada kullekin sukuhäärälle sukukirjan jatko-osa eli neljä

teosta – millä aikataululla, se riippuu keräyksestä ja tietysti julkaisun kustannuksista.

Tässä raportti seminaarin tuloksista ohjelmatoimikunnan puheenjohtajan Jan Sundmanin keräämänä:

Ongelmia ja ratkaisumalleja

Stenroth sukuseuran internetsivujen www.stenroth.net hyödyntäminen on rajallista ja mahdollisuuksiltaan puutteellista: serverille pitää saada lisää tilaa.

Hakukone olisi hyödyksi, kun etsitään jotakuta tiettyä henkilöä, ammatteja jne.

Nettisivujen hoidon ongelmana on, ettei sitä hoida päätoimisesti kukaan. Sivujen hoito on Leila Korvenkoivun vastuulla, mutta hänen ajankäyttömahdollisuuksien rajoittamana, sekä uutis- ja muiden sivujen päivittämiseen oikeutettujen henkilöiden varassa.

Tarvitaan koulutusta, jolla vastataan sivujen päivitstarpeeseen ja opetetaan mm. Sukujutut-ohjelman käyttöä.

Sukuseuran sivustolta puuttuu arkisto, johon voidaan tallentaa menneet tapahtumat ja Kivenjuuret lehden aikaisemmat numerot.

Stenroth arkiston arkistomateriaali sijaitsee Jyväskylän maakunta-arkistossa ja materiaalin lajittelee

arkistointikuntoon maakunta-arkiston henkilökunta. Tutustuminen arkiston materiaaliin on omatoimista. Arkistoon tutustumistilaisuus on hankalasti järjestettävissä suuremmalle ihmisjoukolla kerrallaan.

Työlistä ja läksyt

Sukuseuran tärkein tehtävä on jatkuvasta sukututkimuksesta huolehtiminen ja tutkimustyön tekijöiden kouluttaminen ja motivoiminen. Selvittämistä ja tutkimista riittää: ”Onko meillä yhteistä historiaa?”

Erik Stenroth tiedetään, mitä tiedämme hänen puolisostaan Kristiina Krookista?

Olisi selvitettävä alasukuseurat, joita ovat esimerkiksi: Arvola, Casttrén, Duncker, Gulin – Pinomaa, Gummerus-Pihkala, Hoffrén, Ikäheimo, Lind, Lyra, Masalin, Palola, Salenius, Sarlin, Wegelius, Viitanen, Vihma, Virmaila...

Stenroth sukuseuran on luotava toimiva vuorovaikutus ja yhteisöllisyys sekä epävirallisiin keskenään yhteyttä ylläpitäviin sukuryhmittymiin että virallisiin ala-sukuseuroihin. Alasukuseurojen etsintää jatketaan.

Kun yhteyshenkilöverkosto on luotu, olisi se hyvä käydä läpi erillisessä tilaisuudessa, jossa verkoston toimivuus testataan ja saadaan toi-

mivaksi, ja jossa verkostoon kuuluvat voivat olla läsnä.

”Tarina & tieto”: Tarinakirjojen materiaalin keruusta tehtävä osallistuva ja jatkuva prosessi, jonka lopputuloksena olevista teoksista saa näkyä, että niiden osien kirjoittajat ovat eri henkilöitä. Kirjat voivat olla antologioita. Jokainen kirjoittaa oman tarinansa!

Vuosikokouksiin ja sukujuhliin osallistuneiden jälkihoito eli ketkä kävivät? Onko aikaisempien juhlien osallistujalistoilla samoja osallistujia? Paljonko uusia?

Sukututkimus etenee tutkimalla myös muita sukuja, onko niihin min-kälaisia kytkentöjä.

Ohjelmatoimikunta huolehtii jatkossakin toimintastrategian mukaisesti muiden sosiaalisten tapahtumien ohella koulutustilaisuuksien ja sukuseminaarien järjestämisestä. Tärkeä tuleva tapahtuma-asia on nyt pidetyn Hämeenlinnan seminaarin jatkoseminaari. Sen ajankohta ja asialista määräytyy historiatoimikunnan työn kautta.

Ohjelmatoimikunnan tavoitteena on seminaarin kehittäminen vuosiseminaariksi, jossa sukuseuran aktiivit toimijat kerran vuodessa koontuvat yhteen keskustelemaan ja päättämään sukuseuran yhteisistä asioista.

Jan Sundman.

Sukutarinaseminaari kokoontui Palanderin talossa, jonka historialla on yhteys Stenrothien sukuun.

Stenroth Golf Open 2009

Tämän vuoden Stenroth Golf Open pidettiin 17. heinäkuuta Master Golfissa Espoossa erinomaisen sään vallitessa.

Naiset:

1. Birgitta Isonen 27 pistettä
2. Maarit Siukonen 22 p
3. Annika Salmenkivi 17 p

Miehet:

1. Henri Siukonen 35 p
2. Mikko Anttila 27 p
3. Harri Siukonen 23 p

Kirja taiteilija Eino J. Härkösestä (N)

Sukuseuralla mahdollisuus edullisiin ennakkotilauksiin

Pohjoiskarjalainen **Eino J. Härkönen (1886-1944)** oli 1900-luvun alkupuolen merkittävimpiä taiteilijoita, mutta ei kovin tunnettu, koska hän jäi kuvaamaan kotiseutunsa maisemia ja ihmisiä.

Nyt hänestä ja hänen monipuolisesta tuotannostaan on hankkeilla ensi vuonna ilmestyvä laadukas taidekirja, jonka edullisia ennakkotilauksia otetaan nyt vastaan.

Härkösen opettajina olivat Eero Järnefelt ja Väinö Blomstedt, joiden vaikutus näkyy taiteilijan tuotannossa. Piirrosten ja maalausten aiheina

maisemien ja ihmisten lisäksi olivat muotokuvat ja pohjoiskarjalaisten kirkkojen alttaritaulut.

Kirjaan, jonka nimi tulee todennäköisesti olemaan *Eino J. Härkönen, Pohjois-Karjalan luonnon ja ihmisen kuvaaja*, tulee noin 65 kuvaa, joista puolet nelivärikuvia.

Kivenjuuret lehdessä numero 20 (2/2008) oli muistelmia ja tietoja taiteilijasta.

Kirjahankkeen takana ovat hänen perillisensä yhdessä espoolaisen taide- ja tietokirjailija Ervo Vesterisen kanssa.

Kirjan kustantaa Otava, ja se ilmestyy syksyllä 2010. Painos on 1500 kappaletta. Kirja on 128-sivuinen, kooltaan 21,0 x 25,5 cm. Hinta on vain 19 €, kun kirjakaupahinta tulee olemaan noin 33 €.

Sitovat ennakkotilaukset allekirjoituksin 31.12.2009 mennessä osoitteella **Vilho Härkönen, Ainonkatu 2 B, 53100 Lappeenranta**, tai **simoharkonen37@hotmail.com**.

Mukaan tilaajan nimi ja postiosoite ja tilattavien kirjojen lukumäärä. Kirja toimitetaan syksyllä 2010 postitienakolla 19 € + toimituskulut.

Unohtunut kuvataiteilija

Pohjoiskarjalainen ensimmäinen koulutettu taiteilija, nykyisin melko tuntemattomana pysynyt **Eino J. Härkönen** (N, T 4110) saa oman taidekirjan. Kirjahankkeen alullepanija, eläkkeellä oleva lappeenrantalainen kuvanveistäjä **Vilho Härkönen**, 82, on koonnut isästään lähdeaineistoa ja kuvia töistä **Ervo Vesterisen** työn pohjaksi. Taiteilijakuva luovat myös taiteilija **Rudolf Koivun** kirjeet ystävänsä Eino Härköselle, jonka kirjeitä Rudolf Koivulle valitettavasti ei ole tallessa.

”En ole pyrkinyt kaunokirjalliseen työhön vaan kertonut elämästä Enon Kaltimossa”, Härkönen sanoo osuudestaan. Itse hän oli 17-vuotias isän kuollessa 1944 - jälkeen jäi seitsemän lasta, joista nuorin silloin vain kaksivuotias.

Härkösen mielestä isä ei ole saanut ansaitsemaansa julkisuutta. Joensuun taidemuseolla on ainoa kokoelma hänen varhaisia piirustuksiaan, jotkut niistä joensuulaisten virkamiesten työhuoneiden seinillä. Vain kerran, 100-vuotisnäyttelyssä 1986 ne ovat olleet esillä.

Vilho Härkösen mukaan isä palasi opintojensa ja lyhyen Pariisin vierailun jälkeen Pohjois-Karjalaan, jota silloin pidettiin kehittyvänä kulttuuriseutuna, olihan Joensuussa maan toinen suomalainen oppikoulu, 1914 valmistunut Eliel Saarisen kaupungintalo ja sen edustan Vapauden patsas. Nurmeksen rata oli valmistunut ja Joensuu oli maan vilkkain satamakaupunki.

Pelkkä taide ei kuitenkaan työllistänyt, palkkiosta aina tingittiin, toimeentulo oli niukka – taiteella elettiin vain kun tukena oli pieni omavaraistalous. Varsinkin kesäaikaan oli osallistuttava viljelytöihin, eikä aikaa juuri liennyt maalaamiseen. Oli tehtävä töitä, joista sai edes jonkin verran rahaa suuren perheen elantoon, oli pakko maalata paljon muotokuvia. Hänellä ei koskaan ollut riittävästi valmiita töitä näyttelyä varten, ja

myös rahan puute oli syy siihen, että näyttelyt jäivät pitämättä.

Härkösen aiheita olivat pohjoiskarjalaiset maisemat ja ihmiset. Näyttävimmät työt ovat maakunnan viiden kirkon alttaritaulut. Muotokuvat ovat Vilho Härkösen mukaan luonnekuvia.

Maalaaminen merkitsi taiteilijalle paljon matkatoita Helsinkiin, Fiskarsiin, Hankoon. Hangossa Härkönen teki useita vuosia töitä von Julineille, joiden Hangon Keksien tunnettu hymynaama 20-30-luvuilta on hänen kätensä jälkeä.

Eino J. Härkösen taiteilija-ateljeeta Enossa pitää kunnossa Vilho Härkönen. Hänen mielestään se kuuluu pohjoiskarjalaiseen kulttuurihistoriaan mutta sillä on myös yhteydet Suomen taidehistoriaan, jossa taiteilija erottui omatyylisenä realistina muotokuvissa, kalastaja- ja metsästäjäaiheissa, lumisissa talvikuvissa ja etenkin varhaisessa piirrostuotannossa.

Omakuva 1910

Suurin osa Härkösen töistä on hajallaan eri puolilla maata. Jonkin verran hänen töitään tiedetään jääneen itärajan taakse, varsinkin Viipurin. Lapsilla on seinillään isän jäämistöä - siitä enin osa on kotiti-

lalta olleita keskeneräisiä töitä ja harjoitelmia mitä erilaisimmille pohjille, jopa kahden puolen maalattuna. Yhtä paljon kodeista löytyy sisarusten taitavia töitä, akvarelleja, piirroksia, maalauksia ja veistoksia.

Taiteellisuus periytyi lapsille

Eino J. Härkösen taiteelliset lahjat ovat periytyneet eri muodoissa hänen seitsemälle lapselleen ja myös monille heidän lapsilleen ja lapsenlapsille. Suvusta löytyy eri kuvaamataiteen alojen harrastajien lisäksi runollista lahjakkuutta niin kirjoittajana kuin esittäjänä.

Elsa Härkönen-Peura, 87, kuvaamataidon opettaja ja kuvataiteilija, *Vilho Härkönen*, 82, kuvanveistäjä,

Matti Härkönen, (1929-2007), pien-
viljelijä-taiteilija, *Helmi Saarisalo*,
77, opettaja, akvarellisti, runoilija,
Anneli Sipponen (1934-2005), peruskoulunopettaja, *Simo Härkönen*,
72, teknisen työn lehtori, ja *Seija Lahtinen*, 68, biologian lehtori.

Lapsista tuli eri alojen opettajia. Kaikilla on ollut taiteellisuudesta ja hyvästä piirustustaidosta suurta hyötyä käytännön työssä.

Vilho Härkösen kotona on runsaasti isän jäämistöä, seinällä maalaus isoisän räätäli Härkösen perheestä.

Vilho Härkönen on Lappeenrannassa puunjalostusteollisuuden standardisointityönsä ohessa kuvanveistäjänä tehnyt veistoksia ja reliefejä, mutta erityisesti hänet tunnetaan mitalitaiteilijana. Taideharrastus kiinnostaa yhä, mutta nyt kirjahanke on vienyt kaiken ajan.

Vilho Härkönen on Suomen Kuvanveistäjäliiton jäsen. Hän on osallistunut lukuisiin Suomen Mitalitaiteen Killan näyttelyihin Suomessa ja ulkomailla sekä osallistunut moniin vuosikilpailuihin, joissa hän on saanut useita palkintoja. Muun muassa Runebergin juhluvuoden mitali 2004 on hänen ehdotuksensa mukaan toteutettu.

Mitaleita Härkösen käsistä on valmistunut kolmisenkymmentä. Jo opiskeluaikana Kuopion teknisessä koulussa keväällä 1954 hänen lahjansa näkyivät kurssijulkaisun piirroksina opiskelutovereista.

Nykyisin Saarijärvellä asuva vanhin sisar Elsa on saanut perusteellisen taidekoulutuksen. Hän valmistui ensin kuvataiteilijaksi ja sen jälkeen kuvaamataidon opettajaksi. Hän on edelleen tuottelias taiteilija ja tekee pääasiassa grafiikkaa ja muotokuvia. Hän koulutti nuoremmat sisaruksensa Joensuussa kunkin vuorollaan.

Isän jälkeen kotitalo jäi Matille, joka tilan pidon ohessa oli hiljainen luonnon tutkija ja maalari.

Helmi Kuopiossa peruskoulun opettajan työn ohessa on maalannut akvarelleja ja julkaissut omakustanteena runokirjan *Helminauhaa*.

Sisar Anneli toimi opettajana Taipalsaarella ja muutti sittemmin Kanadaan. Loviisassa asuva Simo on metsästysharrastuksensa ansiosta luonnossa liikkuja ja ”käkäröiden”, luonnon muovaaman metsätaiteen kerääjä. Molemmilla luovuus on ilmennyt taitavina käsitöinä.

Nuorin Seija Nastolassa järjestää puolisonsa kanssa lähetystyötä tukevia runomatineoita, ja maalaaminen on hänellä säilynyt iloa tuottavana harrastuksena.

Sebastian Siukonen jatkaa Stenrothien kirjailijaperinteitä

Ex-huippu-urheilija pohtii kiireen merkitystä

Aloitetaan isästä: ”Valitamme aina, ei ole aikaa, huomaamatta valitusaikaa!” (Markku Siukonen, 1969).

Jatketaan pojasta: ”Väitän, että puhumalla työstä ja kiireestä niin paljon kuin nyt tunnumme puhuvan, rakennamme illuusioita työn ylikorostetusta tärkeydestä ja kiireen välttämättömyydestä.” (Sebastian Siukonen, 2009).

Entäpä kiireen henki?

Tapiola-ryhmän henkilöstön kehittämispäällikkönä toimiva Sebastian Siukonen, 38, ei vastaa suoraan, vaan heittää pohdiskeltavaksemme vastakysymyksiä: ”Kiireen ohella muutoksesta puhutaan kaikkialla. Miksi painopiste on nimenomaan muutoksessa? Eikö yhtä hyvin voitaisi puhua pysyvyydestä, juurista, traditioista, ankureista tai hyvistä ylläpidettävistä malleista ja käytännöistä? Tuskin mikään muutos onnistuu halutulla tavalla ilman ymmärrystä myös menneestä. Miksi lähtökohta niin usein on se, mitä muutetaan, ennemmin kuin se, mikä on toimivaa ja näin ollen säilytettävää?”

Totuus tuli ilmi Kirjamesuilla

Stenrothin sukuun ilmaantui syksyllä 2009 jälleen uusi kirjailija. Jyväskyläläinen Sebastian Siukonen (Henrikin sukuhaara, Taulu 2238) esiintyi myös Kirjamesuilla Helsingissä kustantajansa Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi osastolla.

”Oli hienoa olla paikan päällä; tuntui jotenkin uskomattomalta, että junamatkoilla ja hyvin matalalla

profiililla hissukseen kirjoitetut tekstit jalostuivat ’tuotteeksi’, joka oli esillä kaiken kansan (vajaat 80 000 kävijää) nähtävillä. Toisaalta heräsin siihen todellisuuteen, kuinka paljon uusia kirjoja tulee koko ajan markkinoille. Suuri halli oli täynnä kirjoja laidasta laitaan. Tavallaan oli rajua, mutta hyvin opettavaista kokea, että minulle niin tärkeä kirjoittamisprosessi ja ennen kaikkea kirjani teema eivät välttämättä nouse laajempaan tietoisuuteen.”

Teoksen nimi on ”*KUN KIIREESTÄ TULI KUPLA – Tarinoita työelämän paradokseista*”. Kun kirja oli tullut painosta ulos, tekijä huokaisi: ”Olo on hyvä ja kevyt.”

Pellosniemen pappilan perillinen

Entä millainen on tämä uusi kirjailija, kehittämispäällikkö, valmentaja, entinen huippu-urheilija, yhden vaimon aviomies, yhden tyttären isä ja yhden fieldspanielin isäntä.

Sukutaustan voisi kiteyttää niin, että hän on Laukaan Pellosniemen pappilan perillisiä, Osvald Stenrothin tyttären Elsan tyttären Salmen pojan Markun poika.

Sebastian syntyi Heinolassa 1971 ja kulki vauvanvaunuissa, kun vanhemmat Markku ja Kati Siukonen palasivat kotiseudulle Jyväskylään. Ensimmäinen koti sijaitsi Nisulassa Aatoksenkadulla, josta perhe jatkoi matkaa vuokralaiseksi Päijänteen rantaan Kuokkalan Nenänniemeen Lampitille, Heikki ja Irma Åhmanin entiseen maalaistaloon.

Kysytäänpä lähisukulaiselta, millainen Sebastian oli pikkupoikana.

”Hän aina hymyili tai nauroi hurmaavasti hymykuopat syvällä poskissa. Lisäksi hän oli kiltti poika”, Helena Siukonen (H, Taulu 2240) muistaa.

JKU:n riveistä maajoukkueeseen

Sebastian kirjoitti ylioppilaaksi Kesyn lukiosta 1990, muutti Voionmaankadulle opiskelijayksiöön 1993, pääsi opiskelijavaihtoon Chesteriin Englantiin puoleksi vuodeksi 1997–1998, kunnes muutti yhteen kuopiolaisen opettajapuolisonsa Kirsi Suomalaisen kanssa Lutakon Kiramoon 1998–2002. Häitä vietettiin 9. kesäkuuta 2001 Laukaassa pian sen jälkeen kun perheen prinsessa, Oosa-tytär, oli syntynyt 11. huhtikuuta. Kolmikko muutti Nenänniemen Huhtalahdentielle 2002.

Liikunnallisesti lahjakas Sebastian-poika urheili lapsuudessaan monipuolisesti urheilukirjailijan ja liikuntakasvatuksen kandidaatin Markku-isän ohjauksessa, kunnes Jyväskylän Kenttäurheilijoiden (JKU) valmennuksessa leikki muuttui nuorten sarjojen kautta tavoitteelliseksi huippu-urheiluksi. Hän saavutti urallaan yleisurheilussa yhteensä eri sarjoissa 11 SM-mitalia 1990–1995. Näyttävien sijoitus syntyi 1994 Turussa, kun hän ylty miesten kymmenottelussa SM-pronssille pistein 7434. Miesten maajoukkueessa hän edusti Suomea neljänä vuonna 1993–1996, esimerkiksi moniotteluiden superliigassa Ranskan Lyonissa. Nuorten sarjassa tuli Pohjoismaiden mestaruus 1993.

Hänen uransa katkesi urheiluvamoihin.

Doping-artikkeli Kivenjuurissa 2003

Sebastian kirjoitti Kivenjuurien numeroon 12/2003 artikkelin otsikolla ”DOPING. Urheilun ymmärrettävä, mutta ei hyväksyttävä vihollinen”.

”Itse en omalla SM-pronssille yltäneellä 10-ottelijan urallani doping-aineita tai -menetelmiä käyttänyt, vaikka mahdollisuuksia ja tarjouksia niillekin olisi ollut”, hän kirjoitti.

Urheilemisen perusajatuksen hän kiteytti: ”Urheilun hienoin piirre liittyy kavereihin ja mukavaan yhdessäoloon. Joskus se voi olla tavoitteellista ja kovaakin rutistamista, joskus leppoosaa pikkukilvoittelua. Kasvattajan näkökulmasta näen urheilun suuren mahdollisuuden mm. toisen kunnioittamisen, yhteisten pelisääntöjen ja oman itsensä oppimiseksi. Kyse on kuitenkin mahdol-

lisuudesta.”

Koti-isyys nostatti kirjoittamisen ilon

Kiireen syvällisestä olemuksesta Sebastian sanoo kiinnostuneensa, kun Oosa oli puolitoistavuotias. ”Olin juuri hypännyt pois työelämän karusellista. Mielenkiintoiset työtävät liikunnan ja urheilun saralta saivat jäädä, kun valitsin koti-isänä olemisen tärkeämmäksi. Oli tammi-kuu 2003.”

Muutos oli melkoinen. Kännykkä ei soinut. Sähköpostiin räpsähti harvoin mitään järkevää. Kalenterista puuttuivat palaverit.

Tilalle tulivat ruoanlaitto, vaipanvaihto, leikkiminen, pukeminen ja ulkoilu – ihan vain oleminen Oosan kanssa. Tuossa vaiheessa ajatus kiireestä muuttui kuplaksi ja juokseminen kellon mukaan oudoksi.

Tunnoistaan Sebastian alkoi pitää

päiväkirjaa. Kun hän palasi töihin puolen vuoden kuluttua, hän huomasi havainnoivansa omaa suhdettaan työhön, kiireeseen ja elämään. Kirjoittaminen jatkui junamatkoilla Jyväskylän ja Helsingin välillä.

”Kannettava tietokone sylissä matkatut tuhannet kilometrit jäivät jälkeensä leimattujen junalippujen ohella myös vajaat 300 sivua tekstiä. Taitoin tekstin kirjamuotoon, napsin valokuvia höysteeksi ja sain sparrausta isältäni ja ystäviltäni”, Sebastian muistaa.

Materiaali sai syksyllä 2008 sähköisen kirjan muodon. Vihdoin keuhalla 2009 löytyi kustantaja.

Kirjoittamisesta oli tullut Sebastianille prosessin myötä, vahingossa, harrastus. ”Löysin elämäni highway’lle yhden kaistan lisää – tulkita, ihmetellä, oppia, itsestäni, työstä, ryhmäprosesseista ja elämästä.”

Timo Siukonen

Sebastian Siukonen, puoliso Kirsi ja tytär Oosa seitsemän vuotta sitten.

Kivenjuurien toimitus suosittelee lukijoilleen perehtymistä Siukosen kirjaan, jossa on nykyajan elämäntapoihin ja työnteekemiseen liittyvää henkilökohtaista pohdintaa, laaja lähdeluettelo ja monikerroksellisia johtopäätöksiä. Kirjan voi ostaa hyvin varustetuista kirjakaupoista tai tilata netistä:

http://www.bod.fi/index.php?id=1258&objk_id=238355

Arvi Lind suosikki uutisankkurina

Ylen tv-uutisten uutisankkurin tehtävästä 2003 eläkkeelle jäänyt **Arvi Lind** (K, T 933) on Aamulehden lukijoiden mielestä tv-uutisten 50-vuotisen historian paras uutisankkuri. Lehden loppukesällä järjestämässä äänestyksessä häntä kannatti yli puolet äänestäjistä.

Aamulehden arvion mukaan uusia tähtiankkureita ei enää tule. Samaa arvioi Arvi Lind itsekin lehden haastattelussa 2. syyskuuta:

”On mahdollista, mutta epätodennäköistä, että uusia arvilindejä syntyi, koska kilpailua ja tv-yhtiöitä on nyt paljon enemmän. Minua paremmat ihmiset ovat töissä, mutta asmeaa kansakunnan kaapin päällä ei enää ole. Aika aikaa kutakin”.

Työnsä uutisankkurina Lind

muistaa stressaavana kiireen vuoksi, ja uutiset tulevat yhä joskus uniin painajaisena. Toimittajauransa aikana hän veti yli kymmenentuhatta uutislähetystä.

Ylen tv-uutisilla on Arvi Lindin mielestä edelleen luotettava ja vahva asema, vaikka netin reaaliaikainen uutisointi on väkevä kilpailija.

Arvi Lind sai 54 % äänistä, seuraavina olivat Heikki Kahila 13 % ja Eeva Polttila 12 %.

Kauppaneuvos Fredrik Sneckenström (1797–1877)

*Porvoolainen kauppias, merikapteeni ja laivanvarustaja **Gustaf Fredrik Sneckenström** (T 1975) liittyy Stenrothien historiaan **Reinhold Stenrothin** (H, T 1899) tyttären **Minetten** puolisona ja laajan Ruotisiin levinneen sukuhaaran kantaisänä. Hän oli talouselämän merkittävä vaikuttaja ja sen ohella Porvoossa hyvin tunnettu iloluontoinen seuramies.*

Fredrik Sneckenström harjoitti suomalaisten kauppahuoneiden perinteisen mallin mukaan tuonti- ja vientikaupaa sekä merenkulua, ja oli hänellä sahakin. Hänen aikanaan, joka ulottui 1820-luvulta 1860-luvulle, Porvoon kauppa-alueen ydin oli Päijänteen vesistöalue, mutta Sneckenström kävi kauppaan ainakin Kuopiota myöten.

Sneckenströmin isä oli Ruotsista muuttanut upseeri, joten pojan liikeura oli omaa tekoa. Sneckenström aloitti mereltä, suoritti ensin perämies- ja sitten merikapteenintutkinnon. 27-vuotiaana, hän sai Porvoosta kauppiaanoikeudet. Porvoon sai 1830 rajoittamattomat tapulioikeudet, mikä merkitsi lupaa purjehtia suoraan ulkomaisiin satamiin myös Tanskan salmien tuolle puolen.

Sneckenström kartutti Porvoon aluskantaa. Krimin sodan alla hänen viiden aluksensa yhteinen lästiluku oli 481, mikä oli yli 40 prosenttia Porvoon alusten kantavuudesta. 1840-luvulla purjehdittiin säännöllisesti Välimerelle, mutta Lyypekki oli kuitenkin yhä tärkeä. Justitia purjehti 1845 Rio de Janeiroon Porvoon ensimmäisenä Atlantin ylittäjänä 40 vuoteen.

Sota ei aiheuttanut Sneckenströmin laivastolle menetyksiä, päinvastoin, hän rakennutti sodan vielä kestäessä 200 lästin parkin Hamarin

telakalla. Hän ja muut porvoolaiset pystyivät hyödyntämään sodanjälkeisen laman mentyä alkanutta merenkulun nousukautta. Alukset tekivät pitkiä ja tuottoisia purjehduksia Mustanmeren-, Välimeren- ja Amerikan-liikenteessä.

Purjealusten lisäksi Sneckenström oli hankkimassa Krimin sodan alla myös höyrylaivaa. Sodan vuoksi hanke lykkääntyi aina vuoteen 1860. Höyrylaiva Borgå liikennöi sitten Porvoon ja Helsingin väliä vuoteen 1872.

Sneckenströmin vienti koostui esimerkiksi 1842 pellavasta ja hampusta (yhteensä 1 700 leiviskää), lankuista (300 tolttia) ja laudoista (970 tolttia), lisäksi vietiin muun muassa kankia ja pieni määrä tervaa. Puutavaraa tuli Arrakosken sahalta Padasjoelta; Sneckenström oli sahan pääomistaja.

Vaikka alukset olivat kansainvälisessä rahtiliikenteessä tuontia ja tukkukauppaakin jatkettiin. "Raffinoitua pöytäsuolaa" tarjotaan kauppahuoneen 1–2 rivin ilmoituksissa, samoin viinejä ja viikunoita, "Lontoon portteria puoli- ja kokopulloissa", lasia ja laivakettinkiä, sahamia, meriheinää, Malagan rusinoita ja Ruhan hyvää juustoa. Viimeksi mainittu edusti jo kotimaan tuotteiden kauppaan, samoin kuin Jokioisten verkatehtaan tuotteiden tukku- ja vähittäiskauppa sekä Juankosken tehtaan paperin myynti.

Sneckenström ilmoitti kesällä 1850 lopettavansa vähittäiskaupan ja keskittyvänsä tukkukauppaan.

Kaupungin suurin kauppias oli mukana monessa: merimieshuoneen johtokunta, kaupungin uudelleenrakennuskomitea palon jälkeen, istutuskomitea, kaupunginvanhimmat ja Ruotsin ja Norjan varakonsuli.

Hän edusti porvoolaisia merivakuutusyhdistyksen alkuvaiheissa ja yleisissä kauppiaskokouksissa ja hän oli 1867 viemässä kokouksen tullipoliittisia vaatimuksia kenraalikuvernöörille. Hän kuului Porvoon Säästöpankin johtokuntaan ja oli Suomen Yhdyspankin suurin porvoolaisosakas. Sneckenström ajoi rautatien rakentamista kaupunkiin vuoden 1863–64 valtiopäivillä, joilla hän oli kaupungin toisena edustajana. Hän ehti vielä olla mukana myös yksityisen radan rakentaneessa yhtiössä – perikunta kärsi tappiot.

Iloluontoisuudesta tunnettu isäntä järjesti syöminkejä, juominkejä, tanssiaisia sekä rekiriehoja, joihin kutsuttiin jopa yli kaksisataa vierasta. Kauppaneuvoksen komea talo ja hänen viisi tytärtään olivat paikkakunnan seuraelämän keskus. (Jokikadun kivilinna on edelleen paikallaan nykyisin muusikko Remu Aaltosen omistamana ja hänen tulipalon jäljiltä korjaamana.)

Kapteeni Möllensvärd (tsaarinn tanssittaman Ullan veli) kertoo päiväkirjassaan, että väki kokoontui juhlimaan, kun Sneckenströmin laivat kotiutuivat Espanjasta lastinaan viinejä ja hedelmiä. Uutena vuotena 1842 herrasväki sai nauttia muun muassa malagalaisista rypäleistä ja caditzilaisista meloneista. Leskeksi jääneen Sneckenströmin kerrotaan yrittäneen myös juhliissa iskeä uutta rouvaa.

Sneckenström oli mukana kun Porvooseen puuhattiin Seurahuonetta, ja hänen konttoristaan sai lippuja jos jonkinlaisiin rientoihin. Kuvaan kuului myös hyväntekeväisyys, hän avusti monenlaisia hätää kärsineitä, eniten 1860-luvun nälkävuosina.

Kysymys työn jatkajasta oli vaikea. Sneckenströmin ainoa elossa

oleva poika oli isän kuollessa vasta 11-vuotias. Kauppaneuvos haki yhtä ratkaisua Jyväskylän maalaiskunnan Lohikoskelta. Sieltä hänen haltuunsa oli lainajärjestelyjen kautta päätynyt 800 hehtaaria maata, koski, mylly, öljynpuristamo, tamppilaitos ja luumylly. Hän siirsi alueen ruotsinmaalaiselle vävyllään vapaaherra Hjalmar Åkerhielmille (1844–1923) ja rahoitti tämän sinne rakennuttaman paperitehtaan, sittemmin Kankaan paperitehdas. Tehdas valmistui 1874

ja saha 1877.

Fredrik Sneckenström kuoli 1877 valokaasumyrkytykseen helsinkiläisessä hotellissa. Riitaantuneen kuolinpesän selvittely vei toistakymmentä vuotta, eikä liiketoiminta menestynyt, vaan tehdas päättyi Serlachiuksen kautta Metäliitolle ja Mrealille ennen eteläafrikkalaista Sappia, jonka omistuksessa tehdas nyt on lakkautusuhanalainen.

Tapani Mauranen

Julkaistu 5.9.2009, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Biografiakeskus, <http://hwww.kansallisbiografia/talousvaikuttajat/?iid=80>

Henrikin sukuhaaran kuuluvien Fredrik Sneckenströmin ja Minette Stenrothin jälkeläisiä (Taulut 1975-2118) ovat mm. Dunckerit, Söderströmit, Åkerhielmit, Allwoodit, Schaumanit ja Linde-Olssonit. Heistä ja heidän jälkipolvistaan huomattava osa asui ja asuu Ruotsissa.

Suku-uutiset

Syntyneitä:

- 8.9.2006 Anna Maria Katariina Roschier (K), vanhemmat Miia ja Henrik (K) Roschier, Pieksämäki.
 4.10.2006 Aaro Valentin Ikonen (K), vanhemmat Maaria o.s. Roschier-Teivaanmäki (K) ja Sami Ikonen.
 8.8.2008 Joakim Leo Rafael Roschier (K), vanhemmat Iina Roschier (K) ja Aki Miikkulainen.
 22.3.2009 Onni Esko Olavi Kallio (H), vanhemmat Maarit o.s.von Bell (H) ja Petteri Kallio.
 16.5.2009 Pauli Ensio Ikonen (K), vanhemmat Maaria (K) ja Sami Ikonen.
 25.6.2009 Ida HelmiMatilda Lahtinen (S), vanhemmat Pia o.s. Heinäniemi (S) ja Juha Lahtinen, Kokkola.
 1.7.2009 Herman Juho Johannes Voipio (K), vanhemmat Susanna ja Ville (K) Voipio, Oulu.
 8.7.2009 Lenni Jaakko Antero Siukonen (H), vanhemmat Piia ja Ari (H) Siukonen, Espoo.
 25.7.2009 Vilho Johan Konstantin Aarnio (K), vanhemmat Mari o.s. Taipale (K) ja Johan Aarnio, Helsinki.
 27.10.2009 ”Pullatar” Siukonen (H), vanhemmat Elina ja Henri (H) Siukonen, Helsinki.
 4.11.2009 Poika (K), vanhemmat Miia ja Henrik (K) Roschier, Pieksämäki.

Vihittyjä:

- 6.4.2009 Mari Taipale (K) ja Johan Aarnio, Hertsinki.

Merkkipäiviä:

- 90 v. Leena Sjöblom (N) 15.3.2009 Helsinki.
 80 v. Eila Anneli Viitala o.s. Mäkinen (S) 2.10.2009.
 60 v Jaakko Sjöblom (N) 17.9.2009 Akaa.
 60 v. Risto Ikäheimo (S) 24.7.2009 Helsinki.
 50 v. Sirpa Marjatta Hanhela o.s. Püilokivi (S) 12.11.2009 Helsinki

Kuolleita:

- 25.6.2009 Eeva Inkeri Rosti, o.s. Niemelä, ent. Savoni (S), s. 20.9.1921, Jyväskylä.
 26.7.2009 Eliina Hukkanen, o.s. Saastamoinen (S), s. 6.3.1924, Kiuruvesi.
 4.10.2009 Helky Lemminki, o.s. Puupponen (K), s. 21.6.1921.
 13.10.2009 Eva Sinikka Puupponen (K), s. 5.11.1924.
 7.11.2009 Liisa Toivanen o.s. Niemi (S), s. 7.7.1920, Saarijärvi.

Ilkka Sariolan muutoksen tie: Kuvataiteilijasta pian papiksi

Mitä tapahtuu pappisperheessä syntyneen ja aivan toisenlaiseen ateistiseen maailmankatsomukseen kasvaneen miehen mielessä, kun ajatusmaailma kääntyy pääläelleen – sen tietää pian papiksi valmistuva kuvataiteilija Ilkka Sariola, 40, (H, T 2252).

”Se on ollut hidas ja kivulloinenkin prosessi, jota ei ole helpolla niellyt. On aika iso kosmologinen, koko maailmankatsomuksellinen muutos katsoa asioita eri näkökulmasta, uskon eikä tiedon pohjalta”, Ilkka Sariola sanoo.

Emerituspiispa **Yrjö Sariolan** poika ei koe kuitenkaan muuttuneensa ihmisenä. Ajatusmaailman muutokseen ovat toki vaikuttaneet pappisperheen ja -kodin asiat taustalla positiivisesti. Teologian opiskeluaika on hänestä ollut hyvä vaihe.

Jutteluhetkellä sikainfluenssaa vuoteessa poteva Ilkka Sariola sanoo, että hänen nuoruuden kapinointinsa, taideopinnot ja valmistuminen kuvataiteen maisteriksi, toimintansa taiteilijana ja kohauttavien performanssien tekijänä sekä ateistina koetteli perheyhteyttä. Ronski seksuaalisuus ja uskonnollisia aiheita riennaava lähestyminen kuuluivat hänen toimintaansa suomalaisen kuvataiteen keskiössä.

Välillä hän kävi isän kanssa kiireitäkin keskusteluja, mutta kuitenkin toisen vakaumuksen kunnioittaminen näkyi suhteessa, vaikka se ei aina ollut helppoa. Nyt välit ovat syventyneet: ”Olen saanut tutustua häneen uudestaan, tapaamisemme ovat kovin puheliata. Puhumme perimmäisistä kysymyksistä ja siitä, kuinka niitä tulisi soveltaa elämäs-

sä”, Sariola sanoi HS:n haastattelussa viime keväänä.

Sariolasta tuli teologian opiskelija neljä vuotta sitten, kun taiteen vapauskäsitys ei enää tuntunut oikealta eikä taiteen tehtävä selvältä. Osa taiteilijakollegoista ei ymmärtänyt muutosta, mutta suuri osa on säilynyt ystävinä. Myös lähipiiriä se on koetellut, ja puolisolille ja lapsille se oli jopa järkytys.

Sariolan puoliso on kuvanveistäjä **Goa Zwegbergk**, joka kuului samaan taiteilijaryhmään Uusi Jerusalem. Heillä on yhteinen 10-vuotias poika. Puolison aiemmasta avioliitosta kolme tytärtä elävät jo omillaan.

Taidetta ja teologiaa Sariola ei suinkaan näe paradoksinä vaan ne voivat yhdistyä - taiteella on paljon tehtävää myös kirkon piirissä. Itsekään hän ei ole taiteesta luopunut, vaikka sen tekeminen opiskeluaikana on jäänyt vähemmälle. Hän on myös luennoinut Teatterikorkeakoulussa uskonnollisista aiheista.

Kirkon ydinsanoma on hänestä yhä oikea:

”Kirkko on aina ollut uudistuva ja sillä on kyky uudistua yhä. Itseään hän ei näe perinteisenä pappina, vaan olisi mieluummin kiertolainen, jolle ihmiset saisivat tulla puhumaan.”

Nyt opintojen loppuvaiheessa hän toivoo kuitenkin, että pappisvihkimyksen saamiseksi joku seurakunta haluaisi hänet työhön – ehkäpä ensi kevään aikana.

”Sitä toivon ja siihen tähtään”, Ilkka Sariola sanoo.

Jaakko Pihlaja

Harlin kuvaa Georgian sotaa Mannerheim-elokuvan rahoitus yhä avoinna

Elokuvaohjaaja **Renny Harlinin**, 50, (H, T 1649) suurhankkeen, Mannerheim-elokuvan kuvausaikataulua ei ole voitu vielä vahvistaa rahoituksen keskeneräisyyden vuoksi. Sen sijaan Renny kuvaa parhaillaan uutta elokuvaansa Venäjän ja Georgian sodasta, jossa myös Mannerheimin osaan ajateltu **Mikko Nousiainen** on saanut ison roolin.

Renny Harlin täytti maaliskuussa 50 vuotta. Hänen viimeisimmät elokuvat Cleaner ja 12 Rounds eivät ole saavuttaneet suurta menestystä, toimintaelokuva 12 Rounds kuvattiin jopa floppiksi Amerikassa. Cleaner puolestaan edusti hänen ohjauksissaan uutta draamallisempaa linjaa vauhdikkaiden toimintaelokuvien jälkeen. Perhedraamaksikin katsottava murhamysteeri oli hänelle tilaisuus tehdä vakavampaa elokuvaa.

Georgia on Renny Harlinin mukaan kuvaus viisipäiväisestä Venäjän ja Georgian sodasta. Elokuvasa amerikkalainen journalisti ja kameramies joutuvat juttumatkallaan sodan osapuolten ristituleen.

Georgiassa elokuvan teko on herättänyt myös vastustusta, mutta Harlin kertoo kuvausten sujuneen Tbilisissä hyvin.

Mannerheim-elokuvan tilanne on suomalaisen tuotantoyhtiö Solar Films Oy:n mukaan vielä avoin. Rahoituksesta on sopimus Unibet Groupin kanssa, mutta kymmenen miljoonan euron budjetti on vielä vajaa.

Kuvausvalmisteluja on tehty Suomessa Pohjois-Karjalassa, ja Renny Harlin on käynyt tutustumassa kuvauspaikkoihin Liettuassa. Kuvauksia tehdään myös Pietarissa, Helsingissä ja Louhisaaren kartanossa.

Arkistojen digitointiprojekti sukututkijoiden apuna

Suomen sukhistoriallisen yhdistyksen digitointiprojekti mahdollistaa nyt arkistomateriaalin tutkimisen internetin välityksellä. Yhdistyksen sivuilta löytyy digitoituja rippi- ja muita kirkonkirjoja. Kaikkien vapaasti tutkittavina ovat 125 vuotta vanhemmat kirjat.

Kuvassa arkistoa selaavat akaalaiset **Liisa Sjöblom** (N, T 4365) ja **Pekka Ahlfors**, joka liittyy puolisonsa kautta **Ida Masalinin** (S, T 3558) jälkeläisiin neljännessä polvessa. Heidän mielenkiinnon kohteina ovat lounaishämäläiset paikkakunnat, joita he digitoivat.

Sukuhistoriallisen yhdistyksen digiarkisto löytyy osoitteesta www.digiarkisto.org/sshv/index.htm

Martin Allwoodin kirjallista jäämistöä talteen arkistoon

Ruotsin maahanmuuttoinstituutti Immigrant-institutet on saanut huomattavan kokoelman kirjailija, tohtori **Martin Allwoodin** (H, T 2087) kirjallista jäämistöä sekä hänen vanhempensa ja äidin vanhempien kirjeenvaihtoa ja valokuvia. Se käsittää mm. vanhempien, Englannissa syntyneen Charles Allwoodin ja Suomessa syntyneen Aina Allwoodin, o.s. Åkerhielm, Ainan vanhempien Hjalmar Åkerhielmin ja Suomessa syntyneen Augusta Åkerhielmin, o.s. Sneckenström, sekä Ainan sisaren Elisabeth Bengtssonin perheen ja veljen Erik Åkerhielmin perheen sekä muiden eri maissa asuvien sukulaisten kirjeenvaihtoa. Martin Allwoodin oma kirjallinen perintö sisältää kirjeenvaihtoa, käsikirjoituksia, valokuvia, perusaineistoa hänen tutkimuksilleen ja kirjalliselle tuotannolle, jne. Allwoodin perheen lahja käsittää yhteenlaskettuna 18 täyttä hyllymetriä.

Lue myös Kivenjuuret no 20: Marston Hill och släkten Stenroth – vad har de gemensamt?

www.immi.se/insti/verksamhet2001.doc

Kjell Westön uusin: Sodanjälkeiset sukupolvet Helsingissä

Kirjailija **Kjell Westö**, 48, (S, T 3597) jatkaa upeasti kuvaa Helsingistä ja sen sodanjälkeisten vuosikymmenten nuorison vaiheista. *Älä käy yöhön yksin* viittaa myös edellisen romaanin Missä kuljimme kerran henkilöihin, joskin tarkasteltavana on toisen maailman-sodan päättyessä syntynyt sukupolvi sekä kuusikymmenluvulla syntyneen lähiön elämä.

Kirjan nimi tulee kolmen helsinki-läisnuoren ystävyuden muistoksi jääneestä singlelevystä, kun hajonneesta triosta kukin käy yöhön yksin. Kirjassa käydään myös Jimi Hendrixin vuoden 1967 konsertissa, jonka kirjailija rekonstruoi taidokkaasti todenmukaiseksi vaikka konsertista ei ole säilynyt taltiointia. Lähiökuvauksessa keskipiste on Männistön lähiö Luoteis-Helsingissä, jonka nuorisosta erottuu uusi ystävyystrio.

Helsingin Sanomain kriitikko Hannu Marttila arvioi Westön uutta kirjaa arvostelussaan: ”Älä käy yöhön yksin jättää pakahduttavan olon: näinkö nopeasti ja konkreettisesti elämä tosiaan valuu käsistä. Lukiessa kun aika vielä tiivistyy.

Eläytymisen aste on huikea, kohtauksat, paikat ja soundit on tallennettu niin loistavin värein ja taitavin kuvakulmin, että romaanin luomaa todellisuusvaikutelmaa tuskin yksikään elokuvan tekijä uskaltaa lähteä haastamaan.”

Mårten Westölle viisivuotisapuraha

Kjell Westön veli, **Mårten Westö**, 45, (S) on saanut valtion kirjallisuustoimikunnan viisivuotisen apurahan, joka myönnettiin seitsemälle muulle kirjailijalle ja kääntäjälle. Kolmivuotisen apurahan sai yhdeksän kirjailijaa ja kääntäjää.

Jaakko Pihlaja
Kirkkosaaientie 15, 54930 Levänen

Port Payé
Finlande
228829
Itella Oyj

ECONOMY

Intermezzo-sukukirjaa on vielä saatavana

Intermezzo – Stenrothien välisoitto sukukirjaa on vielä muutamia kappaleita jäljellä. Uutta painosta ei enää oteta, joten nyt on viimeinen tilaisuus hankkia yli 5000 sukutaulua ja 30 000 nimeä sisältävä selvitys Erik Stenrothin ja Kristina Krookin jälkeläisistä – vaikka joululahjaksi!

Historiatoimikunta jatkaa sukuhaarojen tutkimista ja puuttuvien tietojen täydentämistä. Tarkennukset ja lisäykset julkaistaan aikanaan uusina täydennysteoksina neljästä sukuhaarasta. Lisäksi on suunnitelmassa erillinen Stenroth julkaisusarja erilaisille sukuteoksille.

Intermezzon tilauksia ottaa vastaan sukuseuran hallituksen ja historiatoimikunnan jäsen Sirpa Hanhela, Ukkostie 1 D 45, 00720 Helsinki. 040-5251674. sirpa.hanhela@kolumbus.fi

Kirjan hinta on 70 € + postikulut. Tilaukset maksetaan Stenroth sukuseura ry:n pankkitilille Handelsbanken 313130-1246594.

Sukutuotteita sukuseuran tunnuksella voit tilata:

Stenroth-pinssi, 3 € ja avaimenperä 5 €.

Stenroth-postimerkkivihko (10 kpl 1-luokka) 15 €.

Tilaukset: Jan Sundman, Nukkeruusunkuja 3 B 38, 00990 Helsinki, 040-8357397, jan.sundman@pp2.inet.fi.

Näin maksat jäsenmaksusi

Jäsenmaksulaskua ei ole lähetetty erikseen, niinpä odotamme suoritustasi pikaisesti, niin unohtuneista kuin tältä vuodelta. Voit maksaa nyt myös ensi vuoden jäsenmaksun.

Sukuseuran sääntöjen mukaan jäsen, joka ei ole maksanut jäsenmaksua kahteen vuoteen, katsotaan eronneeksi. Alla on pankkisiirtolomake. Leikkaa se irti, jos maksat pankkiin. Merkitse jäsenten nimet ja osoite sekä maksuvuodet viestitilaan, myös päätteellä tai automaattilla maksaessasi.

Jäsenmaksu 2009 ja 2010 on 20 €, nuorisojäsen 0 €. Pankki Handelsbanken 313130-1246594.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	313130-1246594	TILISIIRTO GIRERING <small>Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalingen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren anger.</small>		
Saaja Mottagare	STENROTH SUKUSEURA RY	MAKSAJA: OSOITE:		
Maksaja Betalar		Jäsenmaksu	20,00 €	
		Nuorisojäsen	0,00 €	
Allekirjoitus Underskrift		Vitenumero Ref. nr		
Tililtä nro Från konto nr	-	Eräpäivä Förfallodag	15.12.2009	Euro